

РЕШЕНИЕ

№ 1881

гр. София, 20.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **5929** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на В. Р. Т. от [населено място] срещу Експертно решение № 0330 от заседание № 071 от 27.04.2012г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/. Решението е обжалвано в частта на определения срок на инвалидност на една година. Жалбоподателят счита, че правилно ТЕЛК с отмененото Експертно решение № 0291 от 03.02.2012г. е определила срока на три години, с оглед което оспорва решението на НЕЛК като незаконосъобразно и немотивирано. В допълнение към жалбата от 09.08.2012г. развива доводи за недопустимост на жалбата, с която е сезиран административният орган, като твърди, че обжалваното с нея решение на ТЕЛК е влязло в сила, с оглед което постановеното обжалвано решение на НЕЛК е издадено в нарушение на законовите разпоредби и е нищожно. Иска от съда да отмени оспорения акт. Претендира разноси. В съдебно заседание се явява лично и с адв.И. като поддържа жалбата по изложените в нея и уточнителна молба, съображения.

Ответникът по жалбата – Национална експертна лекарска комисия, оспорва жалбата, като подробни доводи излага в писмо с изх.№ Ю-336 от 20.06.2012г., с което е администрирана преписката по издаване на оспорения акт до съда. Счита, че съгласно чл.69 от Наредба за медицинската експертиза срокът на инвалидността е от една до три години в зависимост от характера на увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване на работоспособността /степената на увреждане/. В този смисъл счита, че в оспорения акт са изложени подробни мотиви

защо се отменя оспорения пред него акт /експертно решение на ТЕЛК № 0291 от 03.02.2012г./ по срока на инвалидност и защо срокът е определен на една година. В заключение счита, че оспореният акт е законосъобразен, правилно е приложен материалния закон – разпоредбата на чл.69 от Наредбата за медицинската експертиза и моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърди Експертно решение № 0330 от заседание № 071 от 27.04.2012г. на Национална експертна лекарска комисия. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание се представлява от юрисконсулт А., която поддържа така изразеното становище по основателността на жалбата.

Заинтересованата страна – Национален осигурителен институт, редовно и своевременно уведомена за образуваното съдебно производство, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата на В. Т..

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред НЕЛК е образувано по жалба на Медицинска комисия 4 към ТП на НОИ срещу Експертно решение № 0291 от зас.023/03.02.2012г. на ТЕЛК при I-ва МБАЛ, I състав, [населено място], с което е извършено освидетелстване на работоспособността, вида и степента на увреждане и е определен процент на трайно намалена работоспособност /ТНР/ 52 % степен на увреждане за срок от три години, с водеща диагноза „Други хронични хепатити, неклассифицирани друге“. С жалбата решението на ТЕЛК е оспорено в частта относно оценката на трайно намалената работоспособност/вида и степента на увреждане. Мотивите за това са изложени в Решение № 4808 от 29.02.2012г.

Видно от оспореното в настоящото производство, решение, НЕЛК е извършила пълна експертиза – преосвидетелстване по документи, с оглед резултатите от която, е взела решение за отмяна на експертното решение на ТЕЛК по оценката на работоспособността като е определен 58 % ТНР вместо 52 % и по срока на инвалидност, като е намален от три на една година и го е потвърдила по останалите поводи. Мотивите за това са, че са налице ехографски данни за стеатохепатит и завишаване на трансаминазите в последната година, което обуславя 40 % ТНР по част IX, раздел XV, т.1.3 от Приложение № 1 към чл.63, ал.1 от Наредбата за медицинската експертиза и налага съкратен срок с оглед активно проследяване на състоянието на черния дроб и изследвания на вирусната репликация.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на оспорване.

Обжалваното ЕР на НЕЛК е съобщено на жалбоподателя на 30.05.2012г., видно от приложеното по делото известие за доставяне ИД PS 1071 00C78I Z. Жалбата срещу него е подадена по пощата на 13.06.2012г., видно от пощенско клеймо върху пощенски плик, находящ се на л.5 от делото, заведена в деловодството на НЕЛК с вх.№ 1110 от 15.06.2012г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.103, ал.4 от Закона за здравето във вр. с чл.106, ал.2 същия нормативен акт. Решението е взето от специализиран състав по вътрешни болести, определен съобразно водещата диагноза, в съответствие с разпоредбата на чл.49, ал.1 от

Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/. Спазено е изискването по чл.18, ал.3 от Правилника в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. Експертното решение е постановено в състав от четирима специалисти, единият, от които представител на НОИ.

Оспореното решение е в установената от чл.59, ал.2 АПК форма и при спазване на административно-производствените правила.

Неоснователно в тази насока, е твърдението на жалбоподателя за нищожност на оспорения акт поради недопустимост на жалбата, с която е сезиран административният орган, тъй като е подадена след изтичане на 14-дневния преклузивен срок, установен с разпоредбата на чл.112, ал.1, т.3 от Закона за здравето.

Съгласно чл.98, ал.6 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ в случай, че медицинската комисия реши, че експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК са неправилно издадени, председателят ѝ подава жалба срещу решенията на органите на медицинската експертиза в 14-дневен срок от деня на получаването им в съответното териториално поделение на НОИ. Жалбата срещу решенията на ТЕЛК се подава пред НЕЛК, а срещу решенията на НЕЛК - пред Административния съд - С., по реда на Административно-процесуалния кодекс.

В разглеждания случай Медицинската комисия е взела решение № 4808 от 29.02.2012г. за обжалване на експертно решение № 0291 от 03.02.2012г. на ТЕЛК при I МБАЛ. В решението е отразено получаване на медицинската документация /експертно решение на ТЕЛК/ на датата 22.02.2012 г., което се потвърждава и от останалите доказателства по делото – приемо-предавателен протокол и извадка от входящия дневник на медицинските комисии към С.. Четиринадесетдневният преклузивен срок, считано от датата на получаване на експертното решение, изтича на 07.03.2012 г., а видно от доказателствата по делото жалбата на председателя на медицинската комисия е подадена по надлежния ред, предвид разпоредбата на чл.84, ал.1 АПК вр. с чл.55, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ – чрез Регионалната картотека на медицинските експертизи, на 29.02.2012 г., и заведена в НЕЛК с вх.№ 1569 от 05.03.2012г., т.е. в преклузивния срок.

Спорен между страните по делото е въпросът относно определения срок на трайно намалена работоспособност на жалбоподателя, чието разрешаване е определящо за извода за правилно приложение от административния орган на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.69, ал.1 НМЕ срокът на инвалидността е от една до три години в зависимост от характера на увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване на работоспособността /степената на увреждане/. В разглеждания случай, административният орган въз основа на наличните документи е извършил преценка на установеното увреждане, стадия на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит, съобразно съответните отправни точки, съгласно приложение № 1 към чл.63, ал.1 НМЕ. Обжалваното експертно решение е постановено след проведени консултации относно усложненията и придружаващи увреждания със специализираните състави на НЕЛК по ортопедични и сърдечни болести. В съответствие с това е определен по-висок краен процент ТНР в размер на 58 %, изчислен съгласно раздел III от Методика на приложение на отправни точки на

оценка ТНР, Приложение № 2 към чл.63, ал.3 НМЕ.

С оглед клиничните данни, обуславящи определянето на по-висок процент ТНР на жалбоподателя предвид състоянието му през последната година, административният орган е приел, че се налага съкратен срок с оглед активно проследяване на състоянието на черния дроб и изследвания на вирусната репликация, който извод не е в несъответствие с разпоредбата на чл.69, ал.1 НМЕ и не се опроверга от жалбоподателя в хода на проведеното съдебно производство.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспореното експертно решение по реда на чл.168 АПК, съдът приема, че е законосъобразно като издадено в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения, постановено е от компетентен орган и в изискуемата се форма, поради което не са налице основания за отмяна по чл.146 АПК.

По тези съображения жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Национална експертна лекарска комисия направени деловодни разноски в размер на 150 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение за един юрисконсулт.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд – София град, II отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Р. Т. от [населено място] срещу Експертно решение № 0330 от заседание № 071 от 27.04.2012г. на Национална експертна лекарска комисия.
ОСЪЖДА В. Р. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]08, да заплати на Национална експертна лекарска комисия, сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: